

arbejdere; sikring af menneskerettighederne; arbejdernes boligforhold; levevilkårene på landet; oplysnings- og uddannelsesprogrammer for arbejdere, arbejdsledere og regeringsembetsmænd. Ikke mindst på sidstnævnte område var der efter generaldirektørens opfattelse muligheder for en udbygning af organisationens virksomhed. En sådan udbygning må tillige anses for en nødvendig foranstaltning, hvorved arbejdere og arbejdsgivere i højere grad sættes i stand til at forstå og at løse de hurtigt skiftende sociale og økonomiske problemer i verden.

Generaldirektøren nævnte videre, at styrelsesrådet havde truffet beslutning om at iværksætte en undersøgelse af den aktuelle stilling med hensyn til foreningsfriheden i alle medlemslandene. Han oplyste i denne forbindelse, at såvel USA som Sovjetunionen havde indbudt ILO til at sende studiehold vedrørende spørgsmålet, og at man ville påbegynde undersøgelsen i disse to lande i 1959.

Under omtalen af organisationens uddannelsesvirksomhed nævnte generaldirektøren tanken om oprettelse af en institution i Genève, ved hvilken arbejdere, arbejdsledere og regeringsembetsmænd med en vis forudgående erfaring kunne studere sociale spørgsmål.

II. Finansielle spørgsmål.

Til behandling af arbejdsorganisationens budget for 1959 samt andre finansielle spørgsmål blev der som sædvanlig af konferencen nedsat en særlig finanskomité.

Det budgetforslag, som blev fremsat for komiteen af generaldirektør *David Morse*, viste en udgift på 8 640 000 dollars. Det vedtagne budget for 1958 var på ca. 8 mill. dollars, således at stigningen var over 600 000 dollars. Stigningen hænger sammen med, at arbejdsorganisationen stadig har ønsket at udvide virksomheden og tage nye opgaver op, ikke mindst af hensyn til de nye medlemsstater, der er kommet til i de senere år. Stigningen var dog væsentlig større end de tidligere år — alene lønningskontoen var steget med ca. 200 000 dollars.

Den egentlige detailbehandling af budgettet foregår forud for konferencen i arbejdsorganisationens styrelsesråd. Der blev her

fremsat nogen kritik af stigningen fra enkelte regeringsrepræsentanter og fra arbejdsgiver-side. Det oprindelige budgetforslag fra generaldirektøren havde været højere, men blev under behandlingen i styrelsesrådet nedsat til de ca. 8,6 mill. dollars.

I finanskomitéens møder var der som hovedregel en positiv indstilling til budgetforslaget, som det nu forelå, og der blev ikke foretaget ændringer. Repræsentanten for USA meddelte dog, at han ikke kunne stemme for budgettet, men at han måtte stemme imod. USA betaler efter den fastsatte skala for fordeling af udgifterne 25 pct. af det samlede beløb. Kongressen i USA har imidlertid fastsat et maksimumsbeløb på 1 760 000 dollars, og dette kan ikke dække de 25 pct. af budgetsummen for 1958. Den amerikanske repræsentant mente dog, at kongressen nok ville forhøje beløbet senere.

Ved budgettets behandling i konferencens plenarforsamling blev forslaget vedtaget efter en kort debat. Samtlige regeringsrepræsentanter med undtagelse af de amerikanske, stemte for, arbejderrepræsentanterne ligeledes; nogle arbejdsgivere stemte imod, medens flertallet afholdt sig fra at stemme.

Danmarks procentdel i arbejdsorganisationens udgifter er 0,78, hvilket giver et beløb på godt 66 000 dollars. På grund af fradrag for tidligere års overskud, bliver det faktiske beløb, Danmark skal udrede i 1959, noget over 57 000 dollars.

III. Rapporter om gennemførelse af konventioner og henstillinger.

Som det sker hvert år, blev der af konferencen nedsat en komité til at gennemgå de rapporter, der er indsendt af regeringerne angående de skridt, der er foretaget for at gennemføre de på arbejdskonferencerne vedtagne konventioner.

I komiteens rapport til konferencen angives i hovedtræk de konklusioner, som man har nået frem til i den ekspertkomité, der hvert år forbereder og behandler det materiale, der forelægges komiteen. Ekspertkomiteen havde i år foretaget en undersøgelse af lovgivning og praksis i en række medlemslande med hensyn til de spørgsmål,